

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie z wniosku R. G.

o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego w Ł. P.S. od orzekania w sprawie o sygn. IV K 500/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 31 marca 2023 r.,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do protokołu rozprawy z 17 grudnia 2021 r. obrońca adw. W. S. złożył wniosek o wyłączenie sędziego P.S. od rozpoznania sprawy. Powołał się przy tym na postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2021 r., I KZ 29/21, oraz kwestionował uprawnienie sędziego do orzekania z uwagi na datę nominacji sędziowskiej i przedstawienie kandydatury przez aktualnie funkcjonującą KRS. Pozostali obrońcy przyłączyli się do tak sformułowanego wniosku.

Postanowieniem z 28 września 2021 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieście w Łodzi przekazał wniosek Prezesowi Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy adw. W. S., do którego przyłączyli się pozostali obrońcy oskarżonych, o wyłączenie sędziego P.S., z uwagi na brzmienie art. 26 § 3 ustawy

z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904, dalej także: „ustawa o SN”), pozostawiony został bez rozpoznania.

Zgodnie z brzmieniem art. 26 § 2 zd. 1 ustawy o SN do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. W myśl zaś art. 26 § 3 tego aktu wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

Autor wniosku powołuje się na postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2021 r., I KZ 29/21. Analiza powołanego rozstrzygnięcia pozwala przyjąć, że osią argumentacji zgłoszonego wniosku jest kontestowanie przez stronę procedury konkursowej prowadzonej przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). W konsekwencji także – odczytywanym zamiarem wnioskodawcy – jest rzekoma – niezgodna z prawem procedura powołania sędziego. Tym samym przyjąć należy, że Autor podważa także możliwość wykonywania czynności jurydycznych przez sędziego P. S., do których to został on uprawniony przez Prezydenta RP.

Nie można zapominać, że kwestionowana przez wnioskodawcę procedura powołania Krajowej Rady Sądownictwa, a tym samym jej pozycji ustrojowej, była przedmiotem kontroli konstytucyjnej przeprowadzonej przez Trybunał Konstytucyjny, którego orzeczenia w myśl art. 190 ust. 1 Konstytucji RP mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Są nimi związane zatem wszystkie podmioty występujące w obrocie prawnym, w tym także organy stosujące prawo (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 października 2022 r., I NWW 142/22). W efekcie kontroli konstytucyjnej, przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3), wyrokiem z 25 marca 2019 r., K 12/18, uznane zostały za zgodne z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji RP. Skutki tego rozstrzygnięcia Trybunału

Konstytucyjnego wiążą zatem także Sąd Najwyższy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 2018 r., III PK 71/17).

Przypomnieć należy, że w świetle aktualnie obowiązujących przepisów nie ma możliwości kwestionowania prawidłowości powołania sędziego przez Prezydenta RP (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 listopada 2022 r., I NWW 130/21). Powołanie przez Prezydenta RP rozstrzyga w sposób definitywny kto jest sędzią (postanowienie Sądu Najwyższego z 8 lutego 2023 r., I NWW 191/21).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 26 § 3 ustawy o SN orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]